

Til nr. 7 (§ 219)

Efter forslaget samles reglerne om afsigelse af domme i civile sager i § 219, mens reglerne om afsigelse af domme i straffesager findes i den foreslåede nye bestemmelse i § 219 a.

Stk. 1, 1. pkt., svarer til den nugældende § 219, stk. 1, 1. pkt.

Efter de foreslåede bestemmelser i *stk. 1, 2.-4. pkt.*, skal retten, når sagen optages til dom eller kendelse, tilkendegive, hvornår dommen vil blive afsagt. I byretssager skal dommen afsiges senest 6 uger og i landsretssager senest 3 måneder efter optagelsen. Tidspunktet for domsafsigelsen kan ændres af retten uden begrundelse, så længe disse frister ikke overskrides. Retten skal i så fald meddele parterne det nye tidspunkt.

Fristen regnes fra sagens optagelse til dom eller kendelse. Det indebærer, at fristen i de sager, hvor sagen efter domsforhandlingen udsættes med henblik på, at parterne kan tage stilling til et forslag fra retten om forlig af sagen, først regnes fra udløbet af fristen for svar på rettens tilkendegivelse om forlig eller fra det tidspunkt, hvor en af parterne meddeler, at tilkendegivelsen ikke kan accepteres, og at sagen ønskes optaget til dom. Retten skal så på dette tidspunkt tilkendegive, hvornår dommen vil blive afsagt.

I *stk. 2* foreslås det, at de i *stk. 1* nævnte frister kan fraviges, hvis ganske særlige omstændigheder gør det påkrævet. Beslutningen om fravigelsen af fristerne skal begrundes. Særlige omstændigheder, der kan begrunde en fravigelse af fristerne, kan f.eks. være forfald hos et af rettens medlemmer, eller at der er tale om en usædvanligt kompliceret sag. Rettens generelle arbejdsbyrde vil derimod ikke kunne anvendes som begrundelse, bortset fra ganske særlige tilfælde, hvor der er tale om en ekstraordinær belastning af et embede indenfor et kortere tidsrum, hvor det ikke har været muligt at skaffe assistance ved hjælp af rejsedommerordningen. Der kan f.eks. forekomme tilfælde, hvor et mindre dommerembede rammes af sygdom og samtidig belastes af større straffesager, der haster, fordi de tiltalte er varetægtsfængslede.

Beslutningen om at fravige fristerne kan træffes i forbindelse med, at det tilkendegives, hvornår dommen vil blive afsagt, eller på et senere tidspunkt, hvor retten bliver klar over, at dommen ikke vil være færdig på det tidspunkt, som tidligere er tilkendegivet. I beslutningen skal angives de grunde, der gør, at fristen ikke kan overholdes.

Fristerne gælder også for domme og kendelser, der afsiges i sager, der behandles ved skifteret eller fogedret.

Stk. 3 svarer til den nugældende § 219, stk. 2. Ved domsafsigelsen skal hele dommen foreligge i renskrevet form, således at en domsudskrift straks kan udleveres til parterne. Det er således ikke tilstrækkeligt, at domskonklusionen er udarbejdet skriftligt.

Til nr. 8 (§ 219 a)

Den foreslåede bestemmelse i § 219 a indeholder reglerne om afsigelse af domme i straffesager og svarer med enkelte afvigelser til de gældende regler.

Stk. 1 og 2 svarer til den nugældende § 219, stk. 1 og 2, bortset fra, at bestemmelsen i det gældende stk. 2 om, at hele dommen skal være skriftligt udarbejdet, er udeladt. I praksis afsiges domme i straffesager meget ofte umiddelbart i forlængelse af domsforhandlingen, hvorfor det ikke er muligt at have hele dommen udarbejdet skriftligt inden afsigelsen. Det forudsættes, at dommen i disse tilfælde udarbejdes skriftlig umiddelbart efter afsigelsen, således at både tiltalte og anklagemyndigheden har god tid til at gennemlæse dommen inden ankefristens udløb.

Stk. 3 svarer til den nugældende regel i § 219, stk. 5.

Stk. 4 svarer til den nugældende § 219, stk. 6, bortset fra sidste pkt. Ifølge den nugældende bestemmelse i § 219, stk. 6, sidste pkt., skal der i de sager, hvor et borgerligt krav, som f.eks. et erstatningskrav fra en forurettet ved forbrydelsen, er forfulgt sammen med straffesagen, følges samme fremgangsmåde som i borgerlige sager, hvor det ikke på forhånd er tilkendegivet, hvornår dommen vil blive afsagt.

Da der efter forslaget ikke længere vil forekomme tilfælde, hvor det i en borgerlig sag ikke er tilkendegivet, hvornår dommen vil blive afsagt, foreslås det, at retten også i tilfælde, hvor et borgerligt krav er forfulgt under en straffesag, skal tilkendegive, hvornår dommen vil blive afsagt. Det foreslås derfor, at den foreslåede regel i § 219, stk. 1, 2. pkt., skal finde tilsvarende anvendelse, således at retten også i disse sager skal tilkendegive, hvornår dommen vil blive afsagt. Dette medfører, at fristen for den erstatningssøgendes eventuelle anke regnes fra domsafsigelsen under forudsætning af, at erstatningssøgende var til stede i eller lovligt tilvarslet til det retsmøde, hvori sagen blev optaget til dom. I praksis forekommer det formentlig kun sjældent, at en straffesag optages til dom, uden at dommen enten afsiges samme dag, eller at retten tilkendegiver, hvornår den vil blive afsagt.

I øvrigt henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4.8.